

gelser. Sand og Leer afsættes af det samme Hav paa samme Tid ikke i samme Niveau. Leret bundfælder sig ikkun af et fuldkommen roligt Hav, den Höide hvori det er afsat, udtrykker derfor Havspeilets sande Niveau, Sandet afsættes af Bölgetoppen, det udtrykker den største Höide, hvortil det bevægede Hav naaer. Imellem disse to af Havet afsatte Lag, kan der hos os findes en Forskjel af henved 8 Fod, den maa være langt større, hvor et dybere og større Hav tillader Dannelsen af høie Bölgebjerger.

I vore Marskegne voxer den ny afsatte Marsk indtil den har naaet en Höide, hvor den kun sjældent overskylles af Havet; den er da efter Marskbeboernes Udtryk moden, naar den da ikke ved Diger beskyttes imod Søen, skjæres den atter bort, og det Tilbageblivende danner Terrasser imod det forstyrrede Lag. Disse Terrasser ere lodret afskaarne, men ikkun faa Fod høie, og ere dannede under Havets aldeles uforandrede Niveau. Det er rimeligt at lignende Terrasser maa blive langt større, hvor Forskjellen mellem Höi- og Lavvande er betydeligere end ved vore Kyster.

Chambers Arbeide er af stor Interesse og det vilde være at ønske, at lignende Undersøgelser maatte blive anstillede i ret mange Lande.

Professor *Eschricht* henstillede til Selskabets nærmere Bedømmelse nogle Bemærkninger over Ribbenenes Forhold hos Fiskene i Sammenligning med deres Forhold hos de tre høiere Hvirveldyrklasser. Medens man nu er enig om, at Tvertapperne paa Fiskenes Hvirvelsøile ikke svare til dem paa Pattedyrenes i Almindelighed, men, forsaavidt de navnlig ganske almindeligen bag Gadboret danne Kanalen for Caudal-Arterien og Venen (hos Silden og andre ogsaa fortil for Aorta), ere at betragte som Hæmatophyser i Modsætning til de övre Hvirvelbuer som Naurapophyser — har man hidtil dog endnu vedblevet at sætte Fiskeribbenene som analoge med Pattedyrenes. Imidlertid danne Fiskeribbenenes to Siderækker dog, ved at udgaae fra Blodbuerne og navnlig hos Silden at stöde til den uparrede tagsteenlagte Skjælække langs

hele Bugfladens Midtlinie, tilsammen en viid Canal for Bugindvoldene, der i Symmetrien mellem Bug- og Rygflade svarer til den over Blodbuerne undertiden forekommende Canal for et Knippe Trevlebaand langs Hvirvelsöilen. Symmetrien mellem Ryg- og Bugflade paa Sildeskelettet bliver fuldstændiggjort derved, at baade foroven og forneden ligge to fuldstændige Siderækker af de gaffede, i Musklerne indskudte fine Fiskebeen. De överste pege opefter, de nederste nedefter; men de överste ere i Henseende til deres gaffede Endes Befæstelse nærmest analoge med Pattedyrenes Ribbeen. Idetmindste den ene af deres Gaffelgrene er nemlig ved Senebaand fæstet til Nervebuerne (*Arcus vertebrarum*). Denne Befæstelse vilde blive end mere analog med den af Pattedyrribbenenes *Capitulum*, hvis Prof. *Retzius's* Angivelse var fuldkommen rigtig, at netop dette altid er Tilfældet hos Pattedyrene, men i Virkeligheden skeer Ledeforbindelsen mellem disses Ribbeenshoved (*Capitulum*) og Hvirvlerne maaskee endog altid med Endepladerne af to til hinanden stödende Hvirvellegemer. Kun forsaavidt man vil ansee disse Endeplader som tilhørende baade Hvirvelbuerne og Hvirvellegemerne, kan Prof. *Retzius's* Angivelse holde Stik. I hvert Fald blive dog disse överste saakaldte Kjöd-Fiskebeen, naar man holder sig til Forbindelsen med Hvirvlerne, nærmest analoge med Pattedyrenes Ribbeen. (En lignende Sammenstilling er af *I. F. Meckel* og *Cuvier* tidligere gjort med Hensyn til enkelte Fiskearter, hos hvilke disse Kjöd-Fiskebeen — dog kun de nedre Rækker — ere endnu stærkere udviklede end Fiskeribbenene.) — Hvis den her yttrede Anskuelse er den rigtige, maatte man, for at reducere et Sildehvirvelbeen med alle dets mange Beenbuer til et Pattedyrhvirvelbeen og dets Ribbeen, tænke sig alle Sildens nedre Buerækker borte og de övre Kjöd-fiskebeen dreiede ned mod Bugfladen.
